

Premis
LiberPress
2010
Dossier
de premsa

Diputació de Girona
www.ddgi.cat

221
municipis

Diputació de Girona
221 municipis

Els Premis LiberPress

LiberPress va néixer a Girona l'any 1999. Es va crear amb la idea de donar a conèixer i promocionar el que podríem anomenar "cultura de la solidaritat". Amb la seva creació es pretenia formar un moviment solidari i humanitari, amb el qual s'impliquessin els mitjans de comunicació, que es moguéssin a l'entorn d'unes jornades que pretenien aconseguir tres objectius principals: d'una banda, obrir un espai de debat sobre quin és el paper dels mitjans de comunicació dins la societat (la seva independència, la implicació en matèria de solidaritat i la influència que exerceixen en la conscienciació sobre aquest àmbit més solidari de la cultura), atesa la importància mediàtica i la incidència que tenen en l'opinió pública; de l'altra, premiar els personatges d'àmbit mundial, especialment periodistes, que hagin destacat per la seva tasca independent, democràtica i solidària; i finalment, implicar en aquest projecte altres associacions humanitàries per tal que aquestes aconseguixin ampliar el seu suport econòmic i mediàtic.

LiberPress és una associació de caràcter no governamental, humanitària i sense ànim de lucre que té entre els seus objectius organitzar conferències, congressos, debats, fòrums, exposicions, jornades, actuacions i qualsevol acte de caràcter cultural i reivindicatiu per promoure una cultura de la solidaritat fonamentada en el respecte dels drets humans en l'àmbit mundial. Durant els anys 1999 i 2000, LiberPress va treballar per donar a conèixer i impulsar l'activitat humanitària de l'Associació Humanitària de Solidaritat (AHS), que consistia a realitzar missions mèdicoquirúrgiques a Mondou (el Txad), per a Handicap Santé, creada pel pare Michel Guimbaud. En el present i en el futur, LiberPress treballa i treballarà per col·laborar en l'execució de projectes que realitzin altres associacions humanitàries, com també per impulsar els seus propis projectes. LiberPress pretén, doncs, ésser un fòrum dirigit tant als professionals dels mitjans de comunicació com al públic que rep la informació provinent dels grans mitjans, a fi de promoure una major independència, veracitat i honestetat entre els professionals i un major sentit crític entre el públic que rep la informació, així com dotar d'un major contingut humà i solidari tots els àmbits de la comunicació, des de la premsa escrita fins a Internet.

Diputació de Girona
221 municipis

Premi LiberPress 2010

IGOR KOSTIN

Igor Fedorovich Kostin (1936) (Moldàvia)

Va viure en molt dures condicions la Segona Guerra Mundial i la postguerra. Esportista, constructor i enginyer, es va afecionar a la fotografia fent fotos familiars. Va treballar com a fotògraf freelance per a la televisió, fins que, després de deixar-ho tot enrere (feina, família i casa), i amb molts esforços i dificultats, va aconseguir ser reporter professional per a l'agència Novosti. Va viatjar fins als conflictes del Vietnam, Cambodja i l'Afganistan. És conegut mundialment perquè va ser el primer i l'únic fotògraf que el mateix dia de l'explosió de Txernòbil va fer fotos al reactor afectat, i va aconseguir l'única foto no velada per la radioactivitat. Aquesta foto va poder burlar la fèrria censura de l'URSS i va ser publicada mundialment.

Posteriorment, Igor va realitzar diversos viatges a la zona d'exclusió i a les zones més exposades, i va intentar mostrar tots els horrors d'aquest accident, a conseqüència del qual s'ha vist afectat per la radioactivitat i ha hagut de ser tractat en diverses ocasions en diferents hospitals a Kíev, Moscou i Hiroshima.

El 1987 va ser premiat amb el World Press Photo.

L'anomenat home llegendari pel *Washington Post*, actualment resideix a Kíev, amb la seva dona Alla Kostin i la seva filla. Ha publicat el llibre de fotos i textos *Chernobil: Confesiones de un reportero* (editorial Efadós).

Igor Kostin rep el Premi LiberPress pel conjunt de la seva obra, però també molt especialment per haver estat, jugant-se la salut i la vida, l'únic i valerós testimoni, amb les seves fotografies, de la gran catàstrofe de Txernòbil, en denunciar, davant el silenci oficial i les mentides, aquest immens drama humà i desastre ecològic.

TOMÁS ALCOVERRO

Barcelona, 1940. El gran degà dels reporters de guerra és llicenciat en dret i periodisme. Va ser professor ajudant de dret internacional públic a la Universitat de Barcelona. Ha escrit gairebé vuit mil cròniques des que va començar la seva trajectòria de corresponsal al Líban, el 1970, on viu. És el més gran i lúcida testimoni de tots els conflictes a l'Orient Mitjà, un coneixedor profund del territori i de la vida. És autor de diversos llibres d'assaig, poesia i contes, com ara *El decano: De Beirut a Bagdad, treinta años de crónicas*; *Espejismos de Oriente*; *Atrapados en la discordia*, etc. Ha col·laborat en molts diaris i revistes, com ara *Destino*, *El Correo Catalán*, *ABC*, *El País*, *Cuadernos para el Diálogo*, entre d'altres; així com en ràdios i televisions. Actualment és corresponsal de *La Vanguardia* a l'Orient Mitjà. Ha fet nombroses conferències arreu del món i ha rebut, molt merescudament, gairebé tots els premis de periodisme (Godó, Gaziol, Ortega y Gasset, Vázquez Montalbán), així com l'Encomienda de la Orden de Isabel la Católica i la Creu de Sant Jordi.

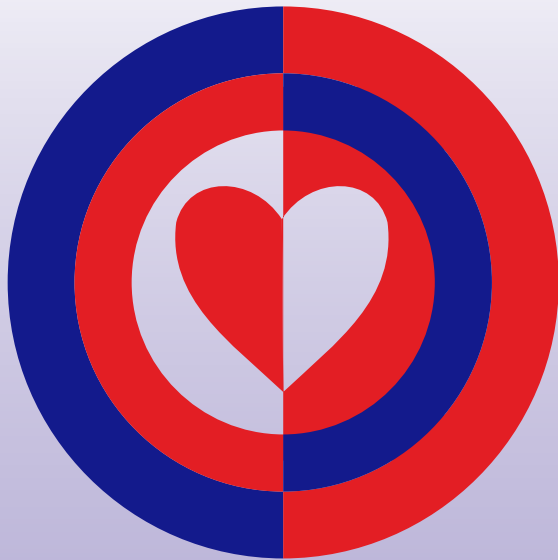
Tomás Alcoverro rep el Premi LiberPress pel conjunt de la seva immensa obra periodística, realitzada des del rigor exacte, l'estudi detallat, l'anàlisi just, la immensurable erudició i uns profunds coneixements, acompanyat tot d'un magnífic llenguatge; pel seu humanisme i pel seu seny, perquè és un mestre del periodisme dels nostres temps, un humà obert, a cavall d'Orient i Occident, un corresponsal valent i esplèndid, i un home intel·ligent, divertit, tendre i absolutament necessari.

Diputació de Girona
221 municipis

Premi LiberPress Associació

amelassociation
Positive Thinking and Permanent Optimism

ASSOCIACIÓ AMEL (Líban)

Amel és una organització sense ànim de lucre. Té com a objectius els programes de salut, recolzament psicològic, desenvolupament rural, formació professional, protecció de la infantesa i promoció dels drets humans. Amel va ser fundada el 1979 pel Dr. Kamel Mohanna i un equip d'activistes, entre els quals hi ha l'aragonesa Angelina Elbacha, professors, metges i periodistes, en resposta a la invasió israeliana del sud del Líban, el 1978, que va causar una gran mortaldat i el desplaçament de la població afectada. L'objectiu principal és ajudar a construir una pau duradora, afavorir les mesures que reforcin la societat civil a escala nacional i regional, i afirmar els drets i les necessitats de la població. Coordina vint-i-set centres hospitalaris, tres hospitals de campanya, una trentena d'ambulàncies i un gran equip de protecció civil, i també ajuda les persones amb discapacitat física causada per la guerra. Amb les seves arrels en zones desfavorides, s'ha guanyat la confiança de la gent. Ha contractat milers de persones en els programes per a la promoció dels drets humans i el diàleg entre les comunitats. Actualment, Amel es troba implantada a les zones més pobres del Líban (els suburbis meridionals de Beirut, Mont Líban, la vall de la Bekaa i el sud del Líban).

DR. KAMEL MOHANNA

Va néixer en una aldea al sud del Líban el 1943. És doctor en medicina per la Universitat de Tours (França); especialista en pediatria (Universitat de Grenoble); professor de pediatria a la Facultat de Salut Pública de la Universitat Libanesa (UL); secretari general de l'Administració Col·lectiva de les ONG al Líban; membre del Consell Superior de Salut al Líban; Premi del Senat Francès i Premi del Fòrum Àrab (2006); condecorat per l'Orde de Metges del Líban (Beirut, juny de 2000); Home de l'Any del Líban (2002); cavaller de l'Orde Nacional del Cedre; cavaller de la Legió d'Honor (França, 1997); Orde del Mèrit dels Libanesos, Comitè per la Pau (Líban, 1995), entre d'altres.

S'atorga el Premi LiberPress Associacions a Amel pel seu infatigable i efectiu treball humanitari envers la gent més desfavorida, especialment en els suburbis i l'àmbit rural del Líban; per la seva gran tasca mèdica i hospitalària, i per la seva decidida i valent defensa i lluita pels drets humans.

Diputació de Girona
221 municipis

Premi LiberPress Cinema

CENTRO BUÑUEL DE CALANDA

Fa deu anys que en un petit poble de Terol, famós per la seva Setmana Santa i perquè és el lloc on va néixer Luis Buñuel, es va crear un centre dedicat al genial director cinematogràfic per difondre i ampliar el coneixement sobre la vida del gran cineasta mitjançant les noves tecnologies, els recursos multimèdia, la selecció de continguts i un acurat disseny. Instal·lat en un palau al centre de la vila, i una mica apartat de tots els camins, durant aquests anys ha aconseguit ser, de la mà del seu polifacètic i dinàmic director, Javier Espada, un centre modèlic de referència internacional, on, a més de guardar-hi i publicar-hi el millor del gran director, s'organitzen constantment conferències, exposicions, taules rodones, sessions de cinema, seminaris, tallers i altres esdeveniments amb la participació d'artistes de renom internacional.

El Centre Buñuel de Calanda rep el LiberPress Cinema per la seva magnífica trajectòria i projecció internacional en només deu anys, per l'esplèndida tasca realitzada per difondre la figura d'un cineasta genial i únic, Luis Buñuel, i per tota la immensa feina en pro d'un cinema original, intel·ligent, culte i compromès, demostrant que tot i que s'estigui lluny dels grans centres culturals, amb imaginació, treball i passió es pot desenvolupar un centre cinematogràfic i cultural de primer ordre on el visitant també pot participar.

Diputació de Girona
221 municipis

Premi LiberPress Cançó

MARTI

Claude Marti, conegut popularment com a Marti, va néixer a Carcassonne (1940). Cantant, poeta, escriptor i assagista en llengua occitana, comença a cantar el 1970. Inicia la seva carrera cantant sol, però de seguida s'ajunta amb uns personatges i músics esplèndids, com són ara Gérard Pansanel, Pierre Peyras, Olivier Chabrol, Michel Marre, Patrice Héral, Lionel Suarez, entre d'altres. Entre els seus àlbums destaquen *Occitania*, *Montségur*, *L'Ome esper* (1974), de jazz; *L'an 01* (1975) i *Los commandos de la nueit* (1976), de folk, i *El jinete* (2002), *Co milhor de Marti* (2006) o *Tolosa* (2008), en homenatge al seu amic Claude Nougaro.

També ha escrit llibres: *Poésie et chansons*, *Ome d'Oc*, *Caminarem*, *Les petites Espagnes*, *Corbières au cœur* i *Ombres et lumières*.

Ha obtingut el Grand Prix Charles Cros de l'Académie du Disque, ha fet músiques de films per a la televisió *Un été albigeois* (FR3), *Ces grappes de ma vigne* (A2) i per al cinema (*Conte d'automne*, d'Eric Rohmer), com també un film per a FR3 el 2008, *Et pourtant elle tourne*, escrit pel seu inseparable Gerard Pansanel.

Marti rep el premi LiberPress Cançó perquè és el cantautor capdavanter en la defensa i recuperació de la llengua i la cançó occitana, escrivint, composant i cantant sempre dins uns valors de llibertat, de reivindicació dels drets, de defensa de la Terra i d'ideals democràtics i humanitaris, però sense deixar en cap cas de banda la tendresa i la poesia, ja que és, com bé deia Nougaro, "un gran camperol de l'ànima".

Diputació de Girona
221 municipis

Premi LiberPress Camins

LEONARD MLODILOW (EUA)

Neix a Chicago el 1954, fill de supervivents de l'holocaust. El pare va ser un líder en la resistència jueva a Czestochowa, a Polònia, enviat al camp d'extermini de Buchenwald el 1944, fins que va ser alliberat pel general Patton. La mare va ser deportada a un camp de treball. Els dos van emigrar als EUA. Va a la Universitat Brandeis, a Waltham, el 1972, però l'any següent viatja a Israel per treballar en un quibuts. Torna a Brandeis el 1974 i es gradua el 1976 en matemàtiques i física, havent estudiat també químiques. El 1981 es doctora en física teòrica a la Universitat de Berkeley, a Califòrnia. És guionista de sèries com ara *Hunter*, *MacGyver*, *Star Trek*, mentre continua investigant en el camp de la física.

El 1993 es converteix en productor, productor executiu i dissenyador de jocs d'ordinador, molts dels quals premiats amb medalles d'or, i treballa en col·laboració amb Stephen Spielberg, Robin Williams i la companyia Walt Disney. Se'n va a viure a Nova York, i el nomenen vicepresident de Desenvolupament de Scholastic Inc., la gran editorial lúdica i científica que publica les sèries de Harry Potter. L'11 de setembre de 2001, durant l'atemptat terrorista contra les torres bessones, és al World Trade Center. Torna a Los Angeles a donar classes a la Universitat de Caltech. És l'escriptor del guió de la pel·lícula *IMAX Més enllà de l'horitzó*, actualment en producció.

Ha escrit diversos llibres, com ara *Euclid's Window* (2001), la història de la geometria de les línies paral·leles a l'hiperespai; *Feynman's Rainbow* (2003), una recerca de la bellesa de la física i de la vida; *A Briefer History of Time* (2005), del qual és coautor amb Stephen Hawking; *The Drunkard's Walk* ('El andar de los borrachos') (2008), i *The Grand Design* (2010), traduït a vint-i-cinc idiomes, del qual és coautor amb Stephen Hawking.

També ha escrit, en col·laboració amb Matt Costello, llibres per a nens, com ara *L'últim dinosaure* o *El gat del Titànic*.

Leonard Mladinow rep el premi LiberPress Camins per la seva incansable feina, divertida, generosa, rica i variada en un munt de camps; per la seva passió envers una vida científica, artística i literària plena d'èxits, treballant a gran nivell en nombrosos àmbits, obrint els camins de la ciència, la física i les matemàtiques a àmbits populars, i analitzant, amb ulls intel·ligents i astuts de científic i amb l'humor i la profunditat de l'home savi, molts dels misteris i de les directrius que envolten la nostra vida.

Diputació de Girona
221 municipis

Premi LiberPress Literatura

RAMIRO PINILLA

Ramiro Pinilla és un dels narradors més destacats a Euskal Herria. La seva obra literària s'ha anat fent lluny dels circuits comercials, amb una petita editorial fundada per ell mateix que només distribuïa a Bilbao i a preu de cost. Va guanyar el Premi Nadal i el Premi de la Crítica el 1960 per *Las ciegas hormigas*, i va quedar finalista del Premi Planeta el 1972 amb *Seno*. Ha publicat *Recuerda, oh recuerda* (1974), *Primeras historias de la guerra interminable* (1977), *La gran guerra de doña Tota* (1978), *Quince años* (1990), *Huesos* (1997) o *La Higuera* (2006), entres d'altres. La seva gran obra, però, és la trilogia *Verdes valles, colinas rojas*, un ambiciós fresc ple de màgia sobre la història recent del País Basc i, al mateix temps, un retrat de Getxo, un poble clau en la seva vida i literatura, en què fa una incursió profunda en l'ànima del nacionalisme. La trilogia li ha valgut nombrosos premis: Premi Euskadi 2005, Premi Nacional de la Crítica 2006 i Premi Nacional de Narrativa 2006. La seva platja és Arrigunaga i cada dia hi passeja. A més, des de fa anys assisteix a una tertúlia literària de Getxo: El Taller, d'on han sortit algunes de les noves firmes de la literatura basca.

Ramiro Pinilla rep el Premi LiberPress Literatura per la seva magnífica obra literària, en la qual, sempre des de valors humanitaris i solidaris, explica amb una llengua plena de riquesa la senzilla vida de la gent vençuda, humil i dissortada; els horrors de la Guerra Civil i la màgica història recent d'Euskal Herria.

Diputació de Girona
221 municipis

Premi LiberPress Memorial

ALS CIVILS MORTS A MARJAYÚN A LA GUERRA DEL LÍBAN (2006)

L'estiu de l'any 2006, i després del segrest d'uns soldats israelians, l'exèrcit hebreu va envair el Líban. Una de les zones en què va ser massacrada més població civil va ser la zona de Marjayún, al costat de la frontera amb Israel.

En record de tots aquells morts innocents, dels membres de la Creu Roja assassinats, en record de tots els caiguts a la zona, LiberPress lliura el Premi Memorial a la vila de Marjayún, perquè sempre sigui recordada i respectada la seva gent, el seu sacrifici i la seva memòria.

Diputació de Girona
221 municipis

Premi LiberPress Catalunya

MARIA NOWAK

Maria Nowak, economista i especialitzada en el microcrèdit, va néixer a Polònia el 1935. El 1943, la família fugí de Polònia, que va ser ocupada per l'exèrcit nazi. Molts dels seus familiars foren afusellats o deportats. Va emigrar a França el 1946. Es gradua a l'Institut d'Etudes Politiques de Paris (1956) i a l'Escola d'Economia de Londres (1959), i va dirigir un viatge d'estudis a Guinea defensant una tesi sobre l'economia rural. Es va incorporar al Fons Central de Cooperació Econòmica, on s'especialitza en Àfrica. El 1985, Maria Nowak es va trobar amb un economista de Bangla Desh, el professor Yunus, fundador del Banc Grameen i Premi Nobel de la Pau (2006). Ella decideix importar aquest model a França "per donar una oportunitat als exclosos". El 1989 va fundar, amb el suport moral de Muhammad Yunus, l'Associació pel dret a la iniciativa econòmica (ADIE), de la que es va convertir en presidenta. El 1991 és adscrita al Banc Mundial per participar en el desenvolupament dels programes de microcrèdit a l'Europa Central. És també co-fundadora del *Centre per les microfinances a Europa Central i Oriental*. Entre 2000 i 2002, és consellera del ministre socialista francès d'Economia, finances i indústria, Laurent Fabius.

És Chevalière de l'ordre du Mérite (1994) i de la Légion d'honneur (1998).

Ha publicat diversos llibres com: *La Banquière de l'espoir. Celle qui prête aux exclus*. (1994), *La Place des invisibles*, (amb Anne Hirsch) (2004), *On ne prête (pas) qu'aux riches. La révolution du microcrédit* (2005), *Le microcrédit ou le pari de l'homme* (2009).

Maria Nowak rep el LiberPress Catalunya, perquè utilitzant la intel·ligència i la imaginació al servei dels pobres i dels exclosos, i avançant-se a les crisis econòmiques i morals capitalistes, ha dissenyat i creat eines pel desenvolupament individual i col·lectiu dels marginats, defensant una economia racional i allunyada de la influència i poder bancari tradicionals, i treballant, doncs, per la igualtat d'oportunitats, per la democratització dels recursos, i en suma, per una millora global més justa i humanitària de l'economia i del món.

Diputació de Girona
221 municipis

Organitzen

LiberPress i Diputació de Girona

Col·labora

Ajuntament de Girona

Amb el suport de

Col·legi de Periodistes de Catalunya (demarcació de Girona)

Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (demarcació de Girona)

Il·lustre Col·legi d'Advocats de Girona

Fridasa

Girona Quiltart

Hotel Nord 1901

Libreria 22

Advocats Dilme/McCragh

Marta Gibert, presentadora de la cerimònia de lliurament dels premis

Bluebeat, audiovisual

David Sánchez, realització audiovisual

Grup Gestió Girona

Tabac Stop Center